

“Jézus Krisztus tegnap ma és mindörökké ugyanaz.”
(Zsid. 13:8)

KÖRLEVÉL

Március/Április 2014

Szívélyesen köszöntök minden bibliai hívőt világszerte a mi URUNK Jézus Krisztusunk drága és szent nevében az elkészült menyasszonyhoz intézett Igeversekkel, azokhoz akik részt vesznek a menyegzői vacsorán:

„...és ajándékba lett adva neki, hogy felöltözzék fényes, tiszta gyolcsba; tudniillik azon gyolcsba, ami a szentek megigazolását jelenti” (Jel.19:8).

Ez a Szöveg visszaemlékeztet ama csodálatos és hatalmas 1981 januári tapasztalatomra, amikor ki lettem véve a hústestemből és mindazokkal együtt akik készenlétben voltak, átélhettem az elragadtatást. Ebben az élményben feltűnt nekem, hogy mind fiatalok voltunk, kinézetben 17- 18 évesek. Ami azonban különösen meghatott, az a pompás fehér öltözetük ragyogása volt.

A mi szeretett Megváltónkról az áll írva: *„És szemük láttára elváltozott: arca fényes lett, mint a nap, ruhája pedig fehérén ragyogott, mint a fény” (Mt.17:2).*

Ilyen csillogóan ragyogó fehér öltözetük lesz azon megváltottak öltözete is, akiknek részük lehet az elragadtatásban. Erről olvasni egy dolog, de egy egészen más, ezt személyesen is átélni. Nemcsak egy fenséges jelenség, hanem lenyűgöző hatással volt és van reám mindmáig, az előkészített menyasszonyt már előzetesen az ő felvételük pillanatában látni. Ilyen vagy ehhez hasonló állapotban kerülhetett János apostol is a Pátmosz szigetén, amikor látta, hallotta, és tanúja volt annak, amit azután feljegyzett.

Az átalakulásra Pál apostol is utalt, amikor azt írta: *„Ímé, egy titkot mondok nektek: nem fogunk ugyan mindnyájan elhunyni, de bizonyára mindnyájan át leszünk változtatva” (1.Kor.15:51).*

Ahogy a Megváltó át lett az Ő hústestében változtatva, így történik a megváltottak átváltozásával is hústestben – fizikailag. *„Mert ahogy Ádámban mindnyájan meghalnak, úgy a Krisztusban is mindnyájan életre keltetnek. Mindenki pedig a maga különös beosztásában: első zsengeként a Krisztus, azután pedig azok, akik a Krisztuséi, az Ő visszajöveletekor” (1.Kor.15:22-23).*

János apostol arra buzdít minket: *„És éppen most gyermekeim, maradjatok meg Őbenne, hogy mi valamennyien, amikor lelepleződik, örömteljes bizalmunk legyen iránta és az Ő visszajöveletekor ne kelljen megszégyenülve visszahátrálnunk Őelőtte” (1.Ján.2:28).*

Az tudniillik egy áldott tudat: „*Tudjuk azonban, hogy amikor ez a lelepleződés bekövetkezik, nyilvánvalóvá lesz, hogy ugyanolyanok leszünk mint Ő; mert olyannak fogjuk Őt látni, amilyen valójában*” (1.Ján.3:2b).

Branham testvér több alkalommal beszámolt arról, hogy már földi élettartama idején felvétellett a dicsőségbe és megláthatta a fehér ruhás nagy sokaságot, akik az ő fiataláguk virágában voltak. „Az idő függőnye mögött” élményében ezt mondta neki az egyik fiatal testvérnő: „Én több mint kilencven éves voltam akkor, amikor az Úrhoz vezetél. Nézz rám most!” Milyen gyakran hangsúlyozta teljes komolysággal, hogy a nők ne vágják rövidre hajukat! Az én csodálatos élményemnél nekem is feltűnt, hogy a testvérnőknek mind hosszú hajuk volt, ami nyitottan leereszkedett a válluk fölé.

Branham testvér hallotta ebben az élményében a mindent átható Szavakat: „Csak tökéletes szeretet megy ide bel!” A Róma 12; 1.Kor. 13 és sok más helyen állandó ösztönzésre vagyunk készítetve a szeretet gyakorlati átélésére. Avagy nyilvánvalóvá vált ez már mind bennünk és rajtunk keresztül? De hadd menjünk még egy lépéssel tovább: Aszerint, amit az ÚR Branham testvérnek feltárt, az igazi jele annak, hogy valaki valóban megkapta a Szent Szellem ajándékát abban áll, hogy hiszi Isten minden egyes Szavát (Lyukas ciszternák, 12-13 old). Az Isten szeretete az Igazság iránti szeretet. Ámen. És csak ami a Bibliában is írva áll, lehet Isten Szava, amit az Ő szeretetében a Szent Szellem által feltár.

A hosszú szenvedésekben megvizsgált Isten embere, Jób azt mondja: „*Azonban én tudom azt, hogy az én Megváltóm él ...*” (Jób 19:25). A 33 –ik fejezetben utal a Közbenjáróra, arra, aki tanúvallomást tesz az Ő Igazságossága mellett és engesztelést szerez neki úgy, hogy az ő teste újra helyre lesz állítva, és pedig az ő serdülőkori, ifjúsági állapotába (23-28 v). A feltámadásnál és az átalakulásnál a Jézus Krisztus visszajövelekor újra vissza leszünk ifjúsági állapotunkba állítva. Ebben már nyoma sem lesz, a bűnnek és a betegségnek. Tökéletességben és örök boldogságban mindenkor az ÚRnál leszünk. Az elvégzett megváltás műve után elment, hogy helyet készítsen számunkra. Ő újra eljön, úgy amint megígérte és felvesz minket is magához.

„*A ti szívetek meg ne rémüljön! Bízatok Istenben és bízatok Énbennem! Az Én Atyám házában sok hajlék van; ha nem így volna, vajon nem mondtam-e volna meg nektek? Mert elmegyek helyet készíteni a számotokra; és ha majd elmentem és helyet készítettem nektek, ismét eljövök, és magamhoz veszek titeket, hogy ahol Én vagyok, ott legyetek ti is*” (Jn.14:1-3).

„*Boldogok mindazok, akik megmossák ruhájukat, hogy tulajdonjogot kapjanak az élet fájához és bemenjenek a kapukon a városba!*” (Jel.22:14).

Mindazok, akik a menyasszony gyülekezetéhez tartoznak, átélik most ezidőben a tökéletes, teljes körű előkészítést úgy, hogy feltmentesen és ráncok nélkül, csillogó fehér ruhában fognak az ÚR előtt megjelenni (Ef.5:27). Ó, milyen egy nap lesz ez a nap!

Mi történik most?

Most beteljesednek a bibliai próféciák minden területen. De hiszen maga az ÚR ismételten rámutatott, hogy miknek kell megtörténni a végen és felhívta a figyelmünket arra:

„Amikor pedig ezek elkezdődnek megtörténni, egyenesedjétek fel, és emeljétek fel a fejeteket; mert közeledik a megváltásotok!” (Lk.21:28).

De hiszen az egész föld ilyen vagy amolyan módon érintve van, háborúktól, zavargásoktól, éhínségtől és természeti katasztrófáktól. Ez a végidő nyilvánvaló természetes oldala, amit sokan látnak és egységesíteni is tudnak. Az igazi hívők figyelmét azonban azon ígéretekre kell terelni, amelyek a gyülekezetnek az üdvtörténet utolsó időszakaszára adatott.

Jézus Krisztus első eljövetelekor, először is a következő ígélet teljesedett be: *„Ve-gyétek jól tudomásul: Én majd elküldöm angyalomat, hogy egyengesse előttem az utat ...” (Mal.3:1).*

Amikor elérkezett az idők teljessége, Gábrriel angyal közölte Zakariásnak a Keresztelő János születését és az ő szolgálatával kapcsolatos ígéretek beteljesülését (Lk.1:13-17). *„Izráel fiai közül sokakat visszavezet az Úrhoz, az ő Istenükhöz” (Lk.1:16).* Így történt tehát, hogy nem az írástudók közreműködésével, hanem amaz egy megígért prófétának a szolgálata által, kellett az őtestamentumi atyák szívzeit — nem a fejeit — az Újszövetség gyermekeinek szívéhez téríteni. Ő maga egy szilárd részét képezte annak, ami Isten országában lezajlott; ő maga tanúvallomást tett a vilá-gosságról, hogy valamennyien hitre jussanak általa (Jn.1:7). Keresztelő János napjai óta, utat tört magának Isten országa. (Luk 16:16). János egy Istentől küldött ember volt egy megbízott üzenettel, hogy utat készítsen az Úrnak az Ő népe között. Ezt a mi Urunk maga megerősítette a Máté 11:10-ben.

Isten országában, minden úgy történik, amint az ÚR az Ő Igéjében megígérte. És aki nem tudja elhinni, amit Isten mondott, annak semmilyen része nem lehet egy Istentől elrendelt szolgálat beteljesedésében. MERT ÍGY SZÓLT AZ ÚR: *„Számítatok ha-tározottan azzal: hogy elküldöm hozzátok Illés prófétát, mielőtt eljön az Úrnak nagy és félelmetes napja” (Mal.3:23).* A Máté Evangélium 17:11 –ben, az ÚR ezt az ígéletet még jövődöbelinek magyarázta, egyidejűleg megerősítette a 12 –ik versben a Ke-resztelő János szolgálatának a befejeződését. Ugyanerről tanúskodik Márk az ő Evan-géliumának 9 –ik fejezetében. A mi Urunk maga kihangsúlyozta, hogy az Illés jövő-beni szolgálata által minden vissza kell legyen állítva a megfelelő (eredeti) állapotba.

Tehát fennmaradt az ígélet beteljesedése, amelyet Isten a mi korunkban végrehaj-tott. Mindenki, aki az évek során a Branham testvér szolgálatával megismerkedett, tudja, miben állt az Úrtól kapott elhivatottsága és az ő küldetése. A rábízott üzenet előhírmöke kellett legyen a Jézus Krisztus második eljövetelének. Igenis, az ő Igehir-detése által kellett bekövetkezzen, hogy Isten gyermekeinek a szíve, vissza lett térítve

az eredeti Igéhez, az apostolok és az atyák hitéhez, úgy amint az első gyülekezetben volt. A mi tanúvallomásunk pedig ez: Ma teljesedett be ez az ígélet az Írásból a mi szemeink előtt!

Isten örökérvényű Evangéliumának a teljes körű üzenete előhírnöke lett Jézus Krisztus második eljövételének mind a mai napig. Isten magához vette a prófétákat mind, az apostolokat mind és Branham testvér is. Mindazonáltal az Ő megbízatásából hirdetett Isteni Szó, mindörökké megmarad — és ez az Ige, amely hirdettetik néktek (1.Pt.1:25).

„... ennél fogva annál szilárdabb alapon áll előttünk most a prófétikus Ige, amelynek tulajdonában is vagyunk, amelyre jól tesztek, ha mint sötét helyen világító lámpásra figyeltek, amíg felragyog a nap, és felkel a hajnalcillag a szívetekben” (2.Pt.1:19).

„Mindenekelőtt tudatosak kell legyetek afelől, hogy az Irásnak egyetlen egy próféciája sem engedi meg az önkényes magyarázatot” (2.Pt.1:20).

Emberi értelmezéseknek egyáltalán nincs hely. Minden emberi értelmezés eretnokség és csak zavart kelt. Csak Isten Igéje, az Igazság marad meg mindörökké, és csak aki megmarad az Igében, fog benne megszenteltetni (Jn.17:17) és láthatja meg az Urat (Zsid.12:14).

Az Ige a mag A hit a győzelem

„Mert minden ami Istentől lett nemzve, legyőzi a világot; és ez a győzelmi hatalom, amely legyőzte a világot: a mi hitünk” (1.Jn.5:4).

A Júdás levelében fel vagyunk szólítva arra, *„hogy küzdjetek a hitért, amely egyszer s mindenkorra rendelkezésre lett bocsátva a szenteknek” (3.v).*

A Zsidók 3 –ban pedig ez áll: *„Vigyázzatok testvéreim, hogy senkinél közületek, meg ne mutatkozzon, egy az élő Istentől elpártolt gonosz szíve a hitetlenségnek!” (12.v).*

Majd tovább: *„És kiknek esküdött meg, hogy nem mennek be a nyugalom helyére, ha nem azoknak, akik engedetlenekké váltak? Így látjuk tehát, hogy nem mehetek be hitetlenségük miatt” (18-19.v).*

Az eredendő bűn a hitetlenség — ezt ismételten kihangsúlyozta Branham testvér az ő prédikációiban. A sátánnak sikerült belebonyolítani Évát egy beszélgetésbe arról, amit Isten Ádámnak mondott. Így kétséget tudott vetni: *„Csakugyan azt mondta az Isten? ... Dehogyan haltok meg ... okosok lesztek, stb.”* Csakhogy, amint mindenki számára ismeretes, nem csak egy beszélgetésnél maradt, hanem a bűnesettel végződött, aminek eredményeként jött elő a hamis mag.

Az ÚR pedig ezt mondta a kígyónak: „*Ellenségeskedést akarok támasztani közted és az asszony közt, a te magod és az ő magja közt: Ő majd széttapossa a fejedet, te meg a sarkát mardosod.*”

Közvetlenül a bűneset után, ígéretet adott az ÚR Isten az isteni magról, aki az asszony által fog eljönni, hogy széttapossa a kígyó fejét. Ez a Mag eljött, az Ige ki lett nyilatkozva hústestben. Az Ézsaiás 53:10 –ben olvasunk felőle: „... amennyiben feláldozza életét engesztelődésül, lásson Magot és sokáig éljen és az ÚR akarata gyarapodjon általa.”

Pál apostol így írja: „*Miben legyen tehát a törvény? Az áthágások miatt lett hozzáfűzve, amíg eljön a Mag, akinek az ígéret szól ...*”, (Gal.3:16-19).

Az *Elsőszülött Fiúval* vette a kezdetét, az *Elsőszülöttel sok testvér között* (Róma 8:29). Mária kegyelmet talált az Isten előtt és ezt az ígéretet kapta: „*Jusson tudodra: jó reménységben kerülsz – fogansz méhedben, és egy Fiúnak az anyja leszel, akit Jézusnak nevezsz*” (Lk.1:31). A Szent Szellem csak azután szállhatott Máriára, miután elhitte az ígéretet és így válaszolt: „*Ímé, én az ÚR szolgálóleánya vagyok: történjék velem a te Beszéded szerint!*” És így született a világra Isten Fia.

A Görög nyelvben, csak egy szó van a „nemzés”-re és a „szülés” –re vonatkozva. A férfire utalóan a „nemzés” vonatkozik, az asszonyra utalóan pedig a „szülés”-re: így ami a férfitől lett nemzve, megszüli az asszony. Evégett áll Isten Fiára utalóan: „*Én Fiam vagy Te, ma nemzettelek Téged*” és azután: „*Ami tőled születik majd, a Szent Szellemtől származik.*”

A mi esetünkben a szellemi újjászületés áll előtérben, a Szellem által létrehozott nemzés és születésről. „*Ami testtől született, test az, és ami Szellemtől született Szellem az*” (Jn.3:6).

Mindenekelőtt el kell legyen vetve az Ige Magva a szívünkbe, hogy a Szent Szellem létre tudja hozni azután azt az életet, ami a Magban rejlik. Jakab apostol így tesz tanúbizonyságot: „*Az Ő szabad akaratából nemzett minket az Igazság Igéje által, hogy mint egy első zsengéje legyünk az Ő teremtményeinek*” (Jak.1:18). Péter pedig így írja: „*Magasztalva legyen a mi Urunk Jézus Krisztusunk Istene és Atyja, aki az Ő nagy irgalmasságából újjá szült minket Jézus Krisztusnak a halottak közül való feltámadása által élő reménységre*” (1.Pt.1:3).

Akkor beteljesedik amit Pál apostol ír: „*Ha valaki a Krisztusban van, úgy új teremtés az*” (2.Kor.5:17). „*Az Ő magva szolgálni fogja Őt ...*” (Zsolt.22:31a). Aki az Ige és a Szellem által az Istentől született, magában hordozza az ÚR Jézus életét és sajátosságát minden Ő erényeivel együtt. Isten gyermekeiben, akiket a Szellem fogant, nem létezik a Kain módja szerinti ördögi természet. Istennek nincs olyan újjászületett gyermeke, aki gyűlöletet, irigységet és féltékenységet hordoz magában. „*Mindaz, aki az Istentől lett nemzve, nem cselekszik bűnt, mert az Ő magja maradandóan benne van, és nem vétkezhet, mert az Istentől született*” (1.Jn.3:9).

Ki tudja felfogni?

Az 1962 március 18 – án elhangzott „A hirdetett Ige ...” prédikációban, beszámol Branham testvér arról, hogy egy látomásban a földgolyót látta és egy fehérben öltözött férfit, aki, amint a múltban szokásos volt, úgy féloldalán egy vászonkötővel körülkötve, amelyben a vetni való búzamag volt, elindult kivetni a búzamagot.

Közvetlenül utána, nyomban követte őt egy gazfickó és gyommagot vetett az elvetett búzamag közzé. Egyaránt kikelt és felnőtt mind a kettő, úgy a búza, mint a konkoly. Aztán jött egy szárazság és mindkettő lekonyultan lógatta fejét. Ekkor jött egy hirtelen eső: a búza kiegyenesedve felállította magát és visszhangzóan egy hangos „Dicsőség! Dicsőség! Dicsőség!” hangzott fel; igen ám, de a konkoly is felegyenesedett és felkiáltott a maga részéről: „Dicsőség! Dicsőség! Dicsőség!” Branham testvért megdöbbsent ettől. Hogy a búza ujjongásba tört ki, ezt meg tudta érteni, de hogy maga a konkoly is dicsérte az Istent, ezt nem tudta felfogni. És az ÚR így szól hozzá: „Olvasd el a Zsidók 6 –ot.”

Itt többek között ez áll: „... Mert amennyiben az a szántóföld, amely beissza a gyakran ráhulló esőt, és hasznos terméseredményt terem azok számára akik művelik, úgy az Istentől nyerő áldást kisajátítja, ill. eltulajdonítja magának; ellenben ha tükkebokrot és bogáncskórót terem, úgy használhatatlan és közel van az átokhoz, amelynek a vége a megégetés” (7-8 v.). Itt olyan emberekről is szól az Ige, akik noha megtapasztalták Istent, sőt részesei lettek a jövőbeni világ és a Szent Szellem erejében is, mégis tökéletlenek lesznek és elpártolnak, megszegyenítve így az Isten Fiát. Vannak olyan hívők, akik hallották Isten drága Igéjét, az Igeüzenetet tudomásul vették és elhitték, de azután elpártoltak és soha vissza nem tudtak térni. Ez az Ige is beteljesedik: „... Aki felhossa napját gonoszokra és jókra, és esőt ad igazaknak és hamisaknak” (Mt.5:45b).

Az ÚR Jézus földönjárta idején, az írástudók Belzebubbal hasonlították össze úgy Őt mint az Ő szolgálatát is. Erre így válaszolt a mi Urunk: „**Aki nincs Vélem, ellenem van, és aki nem gyűjt velem, tékozol ...**” (Mt.12:22-37). Következésképpen pedig az ítélet: „Ezért Én is mondom nektek: Minden bűn és káromlás meg fog bocsáttatni az embereknek, de a Szellem káromlása nem bocsáttatik meg” (31.v). Akkor már csak az ítélet marad hátra. Isten felelősségre von: „... mert a te szavaid alapján ítéltetel igaznak, és a te szavaid alapján leszel elítélve ill. elutasítva” (37.v). Nos a pünkösdi gyülekezetek hívői közül hányan tették magukat vétkekké a Branham testvér szolgálata ellen? És mennyien vétkeznek most?

Branham testvér a többek között ezt is mondta: „Nos részesedhettek a Szent Szellemmel való keresztségben a második övezetben és ennek ellenére a ti lelketek még mindig nem született újjá.” A magtól függ: az eső arra lett elrendelve, hogy a búzamagot alávesse az enyészetnek, miközben az élet, ami a magban rejlik, a nap melege által előjöhet (Jn.12:24). „De hiszen a mag, amit elvetsz, csak akkor kel életre, ha azelőtt elrothadt” (1.Kor.15:36). Amennyiben az Ige magját nem fogadja el valaki, úgy a

szív szántóföldje csak az átok alatt lévő tövist és bogáncsot hozza elő. Minden egyes (vető)mag az ő saját nemét/sajátosságát hozza elő. Azon célból, hogy az engedetlenséggel járó átkot, a bűneset következményeit, magára vegye a mi Urunk, elviselte a töviskoronát (Jn.19) és „*engedelmeskedett mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig*” (Fil.2:8).

A jó mag, az az Ige, amely elvettetik az igazi hívők szívébe (Mk.4:14; Lk.8:11). Ezek Isten országának a fiai, akikről Pál apostol azt mondta: „*Mi pedig kötelesek vagyunk, az Istennek mindenkor hálát adni értetek, szeretett testvéreim, akiket az Úr szeret, mert kezdettől fogva kiválasztott titeket az Isten az üdvösségre, a Szellem által kieszközölt megszentelődésért és az Igazságban vetett hit által*” (2.Thess.2:13). Mindamelllett a Sátán is, az ellenség, éppen úgy mint az Éden kertben veti az ő saját értelmezését, és így egész vallásosan bemutatkoznak a gonosz fiai egy vallásos megjelenéssel. Ez pedig az ellentmondás magja, amiről Branham testvér egy egész prédikációt tartott.

János apostol azt írja: „*Mert ez az az üzenet, amelyet kezdettől fogva hallottatok: »hogy szeressük egymást«, nem a Kain módján, aki az ördög tulajdon gyermeke volt és meggyilkolta az ő testvérét; és miért gyilkolta meg? Mert az ő egész cselekedetei gonoszak voltak, ellenben a testvére cselekedetei pedig igazak*” (1.Jn.3:11-12). Nos Kain nincs feltüntetve Ádám fiaként sem az Ótestamentum sem az Újtestamentum leszármazási lajstromaiban (1.Móz.5; 1.Krón.1; Lk.3). Hasonlóképpen a hamis (vető) mag nevei sem állhatnak az Élet Könyvében.

Kain és Ábel egyaránt hívők voltak, mindketten egy-egy oltárt építettek, mindketten bemutatták az ő áldozataikat. Ám a Kain magatartása, megfelelt az ő örökölt természetéhez. Meg volt benne a féltékenység és a gyűlölet, azok a tulajdonságok, amelyek egy gyilkost csináltak belőle. Mint annak idején a természetben mint Éva esetében, a gyülekezetben is nyilvánvalóvá válik a két szellemi mag. „*Erről ismerhetők fel az Isten gyermekei és az ördög gyermekei: Senki, aki az Igazságot nem cselekszi (gyakorolja), nem származik az Istentől, és éppen úgy az sem, aki nem szereti az ő testvérét*” (1.Jn.3:10).

„*Bárki, aki gyűlöli az ő testvérét, az embergyilkos, azt pedig tudjátok, hogy nem létezik az az embergyilkos, aki az örök életet, maradandó birtokként magában hordozza.*” Isten igazi gyermekeire alkalmazható: „*Ezúton ismertük fel a szeretetet, hogy Ő az Ő életét odaadta érettünk; ezért mi is el vagyunk kötelezve arra, hogy életünket adjuk testvéreinkért*” (1.Jn.3:15-16).

Akinek nincs egy Kain jellegű testvére, az nem lehet egy Ábel. Eme két (vető) mag ellentétes természete egész nyilvánvalóan elárulja magát személyes jellegükben: Egyesek üldöznek, míg mások üldözöttek; egyesek gyűlölettel telve, míg mások utáltak; egyesek rágalmaznak, másokat becsületsértés ér. Egyesek a Kain mesterkélt módján udvariasan gyakorolják a szeretetteljes becsületsértést, míg mások Isten szeretetétől áthatva, életüket adják a testvérekért. Ez valóságosan így van. Minden egyes

mag a maga neme szerint szaporodik. Ez a szaporodás törvénye úgy a természetben, mint a szellemekben is.

Ábel volt egy gyilkos első áldozata. És ez csak azért, mert a Sátánnak sikerült Évát elcsábítani, azáltal, hogy egy egyetlen szó hozzáadásával, megváltoztatta amit Isten Ádámnak mondott. Összehasonlítandó az 1.Móz.2:16: „*A kert minden fájáról szabadon ehetsz, ...*” az 1.Móz.3:1 –el: „*Csakugyan azt mondta Isten, hogy a kert egyetlen fájáról **nem** ehettek?*”

Figyelembe kell vennünk, hogy minden kísértés mindig olyan jellegű, mint az Édenkertben is volt és azután a mi Urunk esetében is, ahányszor az Igéről van szó. A Sátán „Meg van írva ...”-al közelítette meg a dolgokat, mindazonáltal a mi Megváltónk így felelt: „*Ismételten írva van ...*” A megadott helyes válasz végeredményben mindig csak a megfelelő, a témához tartozó Szentírás behelyezésével lehetséges (Máté 4). A mi imádságunk ez kell legyen: „*... és vezess minket úgy, hogy ne essünk kísértésbe, hanem szabadíts meg a gonosztól ...*” (Mt.6:13). Mindazok, akik Isten Igéjéhez valamit is hozzátesznek, egy félrevezető befolyás alatt állnak és kirekesztik saját magukat (Jel.22). A kompromisszumoknak nincs létjogosultságuk Istennél, sőt kizárt dolgok, és nem elegendő azt mondani: „Igenis hiszem az Ige üzenetet”. Ezt azok is állítják akik a Bibliával ellenes ún. „rendkívüli felismeréseket” terjesztenek. Jézus Krisztus a mi Urunk így szól: „*Aki hisz Énbennem, amint az Írás mondja ...*”, nem amint az emberek összeállítják a maguk számára.

Pál apostol egyértelműen kijelentette a 2.Thess.2 –ben, hogy miért esnek az emberek az ellenfélnek áldozatul, és ennek következtében eltévednek: „*...mert az Igazság iránti szeretetet nem tulajdonították el maguknak ...*” mert nem tartották helyénvalónak; „*... hogy ezáltal mindenki ki legyen szolgáltatva az ítéletnek, mindazok, akik nem hittek az Igazságnak, hanem a hamisságban lelték gyönyörüket*” (2.Thess.2: 10b és 12). A képmutató farizeusoknak azt mondta a mi Urunk: „*Aki az Istentől van, hallgat az Isten Szavára; ti azért nem hallgatjátok, mert nem az Istentől valók vagytok*” (Jn.8:47). Szemrehányóan azt mondta nekik: „*ti keressétek az alkalmat, hogy megöljétek Engem, mert az Én Szavaimnak nincs helye bennetek*” (37.v). „*Ha az Igazságot szólok, miért nem hisztek nekem?*” (46.b). Pontosan ez a helyzet a végidőre szóló Igeüzenet követőin belül. Egyesek elhisznek minden Szót mert az Ige (vető)magjából születtek. Mások viszont, akik nem Istentől származnak, mellékelnek, hozzáfűznek, eltávolítanak, belemagyaráznak, és átok alá helyezik saját magukat (Gal.1:8).

A János Evangéliuma 8. fejezetében, olvassunk a mi Urunk mindent átható Szavairól: „*Amennyiben az Én Szavaimban maradtok, úgy valóban az Én tanítványaim vagytok*”, ehhez pedig kapcsolódik az ígéret is: „*... fel- és elismeritek az Igazságot, és az Igazság szabaddá tesz titeket*” (31-32.v). Ámen. Az Isteni Igazság mentesített minket minden félreértés és minden téveszmétől.

Branham testvér látta az említett látomásban, amint a búzamag és a konkoly el lett vetve és egy és ugyanazon a szántóföldön felnőtt. Ezt így mondta a mi Urunk is a Máté 13:30 –ban, **ÉS** továbbá azt is mondta: „*Hadd nőjön együtt mind a kettő az*

aratásig; és az aratás idejekor megmondom az aratóknak: Szedjétek össze először a konkolyt, kössétek kétébe, hogy el lehessen égetni; a búzát azonban, takarítsátok be a csűrömbel!”

Engem abban a kiváltságban részesített az Úr, hogy megmutatta nekem a gyom- és konkoly nélküli túlérrett búzamezőt. Amilyen igaz az, hogy Isten él, olyan igaz az is, hogy csak a tiszta búza kerül betakarításra. Istennél nem létezik keveredés. Csak az igazi búza lesz learatva a betakarításkor és a Jézus Krisztus visszajöveletekor, az elragadtatásnál felvétetve a mennyei tárházba. Az Úr maga fogja megtisztítani az Ő szérűjét: *„Az Ő kezében szórólapát van, és alaposan megtisztítja szérűjét; az Ő búzáját összegyűjti az Ő szérűjébe, a pelyvát pedig megégeti olthatatlan tűzzel.”* (Mt.3:12).

Boldogok és szentek lesznek mindazok, akiknek részük lesz az első feltámadásban és az elragadtatásban!

Az Isten előtti közvetlen felelősség

A Timóteusnak írt levelében, Pál apostol maga úgy mutatkozik be, mint akit maga az Úr rendelt el a szolgálatra: *„Hálát adok a Krisztus Jézusnak, a mi Urunknak, aki megerősített engem, mert megbízhatónak tartott akkor, amikor elrendelt az Ő szolgálatában”* (1:12). Akkor figyelmeztetések következnek, megmaradni az igaz tanításban – irányelvben, egészen a felhívásig: *„Úgy teljesítsd hivatásodat – kötelességedet, hogy szeplőtlenül, feddhetetlenül megmaradj, a mi Urunk Jézus Krisztusunk megjelenéséig”* (1.Tim.6:14).

Az ő második levelében is emlékeztet a figyelmeztetésre: *„Igyekezz buzgóan arra, Isten előtt megbízhatóan szilárdságot tanúsítani, mint egy olyan munkás, aki nem vall szégyent, mert helyesen kezeli az Igazság Igéjét”* (2.Tim.2:15).

Elérkezik azután oda, hogy azon emberekre utaljon, akik nem tudják alárendelni magukat, akiknél mindenekelőtt a haszontalan és a hiábavaló fecsegések terjesztése áll előtérben, ami olyan mint egy rákbetegség, *„akik az Igazság kérdésében eltévelyedtek, amikor azt állítják, hogy a feltámadás már megtörtént: és ezzel feldúlják egyesek hitét – ezzel hitehagyottságba vezetnek némelyeket”* (18.v). Minden megismétlődik, sőt még az a hamis tanítás is, hogy a feltámadás és az elragadtatás már bekövetkezett, és még sok más dolog.

Az apostol azzal fejezi be a levelét, hogy haladéktalanul parancsba adja, kizárólagosan csak az Igét prédikálni. Ő tudatában volt annak, hogy eljön az idő, amikor sokan elfordulnak az Igazságtól és az ő füleiket mesehallgatásra fordítják.

Az Úr gyülekezetére való tekintettel, amelyet az Úr az Ő saját vérén vásárolt meg magának, elővigyázatosságra inti Pál apostol a véneket, az ő Kis-Ázsiából való távozásakor, miközben azt mondja, hogy legyenek figyelemmel örködjenek fölötte és legeltessék azt, mert tudatában volt annak, *„... hogy az ő saját soraikból támad-*

nak olyan emberek, akik fellépnek és eretnek fonák dolgokat terjesztenek.” Ez mindig azzal a hátsó szándékkal történik, hogy a tanítványságot a maguk kíséretébe vonják (Ap.Csel.20:28-30). Már a kezdet kezdetétől fogva léteznek az Istentől beütemezett szolgálatok a gyülekezet felépítésére (1.Kor.12) és vannak olyan emberek, akik csalárd szándékkal mások félrevezetésére mennek ki.

A Rómabeli gyülekezethez intézve azt írja az apostol: *„Most pedig figyelmeztetek arra, szeretett testvéreim, hogy tartsátok szemmel azokat, akik szakadásokat és botránkozásokat okoznak azzal, hogy az ellenkezőjét tanítják annak, amit tanultatok. Térjetez ki előlük!”* (Róma 16:17).

A 2.Kor.11:13 –ban úgy jellemzi őket, mint *„hazug-, állapostolok, csaló munkások, akik védőmaszkban Krisztus apostolainak adják ki magukat.”*

A Galatabeli gyülekezetet mindjárt az ő levele elején azzal szembeesíti: *„Csodálkoznom kell azon, hogy olyan hamar kitértetek az elől, aki Krisztus kegyelme által elhívott titeket, és odaadjátok magatokat egy más evangéliumnak – más üdvüzenethez pártoltok, pedig nincsen más; Csakhogy vannak egyes emberek, akik megzavarnak titeket, és el akarják fordítani a Krisztus Evangéliumát”* (1:6-7).

Még ma is nagyon komolyan kell vegye és figyelmébe kell tartsa valamennyi Igehordozó a sürgető figyelmeztetést: *„Esketlek téged az Isten és a Krisztus Jézus színe előtt, aki itélni fog élőket és holtakat, az Ő megjelenésekor és az Ő Királyságának uralkodásakor: hirdesd az Igét, állj elő vele, akár alkalmas, akár alkalmatlan a megjelenésed ideje, feddj, ints, biztass a teljes türelem és a teljes tanítás bevetésével!”* (2.Tim.4:2).

„Hiszen Isten kegyelmi ajándékai és elhívása visszavonhatatlanok” (Róma 11:29).

Pál apostollal együtt én is elmondhatom Isten dicsőségére: *„Sőt én a saját szememben, még az életemet is értéktelennek tartom, ha csak örömmel elvégezhetem futásomat és azt a szolgálatot, amelyet az Úr Jézustól kaptam, befejezhetem, tudniillik, hogy bizonyosságot tegyek az Isten kegyelmének Evangéliumáról”* (Ap.Csel.20:24).

„... mert nem vonakodtam attól, hogy hirdessem nektek az Isten teljes tanácsshatározatát” (Ap.Csel.20:27).

„De mivel az Isten mind e mai napig megsegített, itt állok és bizonyosságot teszek kicsinyek és nagyok előtt; ennél fogva semmit sem mondok azon kívül, amit Mózes és a próféták is megjövendöltek, hogy be fog teljesedni.” (Ap.Csel.26:22).

Én egy szokatlanul nagy megtiszteltetésnek tekintem, amiben az Úr engem részesített, hogy az Ő gyülekezetében elhívott a szolgálatra. Hasonlóképpen, tisztában vagyok a különleges nagy felelősségnek, ami egy közvetlen elhívással jár együtt. 1966 óta, különböző körlevelekben újra és újra beszámoltam rendkívüli tapasztalataimról, amelyekben az Úr mint „Én szolgálom” szólított meg. Legtöbbje fel van a 2005 decemberi körlevélben sorolva. Az utasítások, amelyeket az évek folyamán kaptam az Úrtól, visszaigazolások számomra, hogy Ő küldött el engem és velem van.

A születési évem 1933, ugyanaz az év, amelyben Branham testvérhez a természetfeletti felhőből a következő szavak lettek intézve: **„Amint elküldetett Keresztelő János, Jézus Krisztus első eljövételét megelőzően, így az az üzenet, amellyel te lettél megbízva, egy előfutára – előhírnöke lesz, Jézus Krisztus második eljövételének.”**

1952 –től rendszeresen prédikáltam az Istentiszteleteken.

1955 –ben megismerkedtem Branham testvérrel és azóta járatos vagyok és alaposan ismerem az ő szolgálatát.

1958 –ban felismertem, hogy az ő szolgálatánál Isten ez időre szóló Igeüzenetéről van szó. Maga Branham testvér mondta nekem június 12 –én beszélgetésünk végén Dallasban, Texasban: „Frank testvér, te vissza fogsz térni ezzel az Igeüzenettel Németországba.”

1962 –április 2-án, egy természetfeletti élményben hallható hangon átvettem a szolgálatra való kinevezésem az Úrtól. Mindkét dolog örökre megmarad emlékezetemben — az Ő parancsoló hangja, valamint amaz elképesztően hatalmas Szavak, amelyet az ÚR hozzám intézett: **„Én szolgám, e várossal kapcsolatos időd hamarosan lejár. Én elküldelek más városokba, hogy hirdesd az Én Igémet. Én szolgám, nagy éhínség ideje jön. Tároljatok el magatoknak ételt és élelmiszert, akkor pedig úgy lesz, hogy a nép közepette fogsz állni, miközben kiosztod az élelmiszert ... Én szolgám, ne alapíts helybeli gyülekezeteket és ne adj szerkesztésre Énekeskönyvet ki, mert a vallásfelekezetek jelét viselik.**

1963 december 3-án megerősítette Branham testvér elhivatásomat szó szoros pontossággal, az ismert két tanú, Sothmann és Woods jelenlétében, hozzátéve: „Az élelmiszert, amit el kell tárolnod, az Isten ez időre szóló Igeüzenete. Mindazonáltal várj ennek kiosztásával addig, amíg megkapod a hátralékot is.”

1965 december 24-én láttam egy látomásban, amint Branham testvér, egy átlátszó felhőn felvétetett. Pontosan az ő hazamenetelének az időpontja volt.

1966 április 11-én, a próféta temetése után megszólalt a szívemben: „Most elérkezett a te időd, városról városra menni, az Igeüzenetet hirdetni és az eltárolt élelmiszert kiosztani.”

1966/67 –ben, különös összejöveteleket tartottunk Nyugat-Európa 25 különböző városában.

1968/69 –ben, egész Kelet-Európában, Prágában, Varsóban és Bukarestben egészen Moszkváig. Úgyszintén Jeruzsálembé is, Jordániába is elvezetett utam egészen Indiáig.

1968 –től, 20 perces prédikációkat tarthattam tíz éven át minden Vasárnap reggel a Luxemburgi Rádión keresztül. Az adások elérték a középhullámon és a rövidhullámon egész Európát — még a német ajkú lakosságot is Kelet-Európából.

1969/70 –ben egész Kanadában összejövetelk következtek. Elkezdve Edmontontól, valamennyi tartományon át, Torontón át egészen Ganderig, Új-Fundlandig.

1970 –tól kezdve elvezettek missziós útjaim Afrikába, Kairóba és Damaszkuszba, a Közel-Keletre, Észak-, Közép-, és Dél-Amerikába, míg végezetül eljutottam a Távols-Keletre is, a Fülöp-szigetekre, Indonéziába, Kínába, egész Ausztráliáig és Új-Zélandig. 1979 –ig 85 ország volt a meglátogatott országok száma, most már meghaladta a 150-et, ahova saját lábaimmal beléptem, az üdvözenettel kapcsolatos Evangéliumot hirdetni (És.52:7).

Isten utolsó Igeüzenele elérte a föld végső határát. Amióta az ÚR magához szólította az Ő prófétáját, kioszthatom szolgálaként a szellemi eledelt, az igaz Ige valamennyi hordozóival együtt (Mt.24:45-47). A közvetlen elhivatásom révén, én voltam az első, aki az utolsó Igeüzenelet, Isten Szavát, valamennyi kontinensre hordoztam, miközben elvettem az Ige igazi vetőmagját. Ma több mint 60 éves Igehirdetési szolgálatra tekintek vissza, és több mint 50 éve hirdetem az utolsó időre szóló Igeüzeneletet; mindezen években Isten hűséges áldása kísért és megtartott engem.

40 éves évforduló

1974 áprilisában, sikerült felavatni az imaházi épületet a Krefeldi Misszió Központban. Éppen ezért hálával telve megünnepeljük 2014 április első hétfőjén ezt az évfordulót.

A hívők egy kicsiny csoportjából, akik még 1958 decemberén egy családi házkörben gyűltek össze, hogy meghallgassák a Branham testvér prédikációit, egy világméretű missziómű állt elő.

1976-tól 1978-ig aztán felépült a két missziói épület, átvéve őket a célszerű használatra. Később aztán egy további épülettel is ki lett egészítve a kettő. Ma elszállásolási lehetőséget tudunk nyújtani a látogatóknak, meg van a saját nyomdászatunk, irodánk, feldolgozó helyiségünk, és a műszaki berendezések, úgy, hogy lehetővé vált az egész világot irodalommal ellátni, CD-kel, és DVD-kal.

A Krefeldi-Misszió-Központ havi összejöveteleinkhez havonta 800 és 1200 hívők gyűlnek össze egész Európából és a világ más részeiről, meghallgatni Isten Szavát. A bekapcsolás az internet-átvitelen keresztül, ami még tíz évvel ezelőtt nem volt lehetséges, most már meghaladja az 1200-at. Minden prédikáció szimultán lesz lefordítva a világ 12 főnyelvére, úgy, hogy világszerte egyidejűleg minden kontinensen hallható. Azonkívül havonta több mint 11.000 DVD-kat küldünk szét világszerte. A nagy gyülekezetek, családi körök valamint Isten egyedülálló gyermekei is, el vannak látva szellemi eledellel a föld 172 országában. Ezen a módon az összes hívők együttesen részt vehetnek abban, amit Isten jelenleg végez.

Isten mindenről gondoskodott az én hozzátevésém nélkül. A testvérek és a testvérnők segítségével, akik részben már évek óta foglaltak a Misszió Központban, fel tudjuk dolgozni az irodában a beérkező leveleket és az összes e-maileket, valamint elő tudjuk készíteni a kéziratokat, broszúrákat és a könyveket a nyomtatásra. Ehhez még hozzácsatlakoznak a fordítók, akik valamennyien önkéntesen, tiszteletbelileg végzik az ő szolgálatukat, valamint a testvérek akik a technikai felszereléssel és az irányítóterem berendezésével foglalkoznak, ahhoz, hogy minden fel legyen véve a közvetítésre.

Úgy, mint Mózes idejében is, ugyanaz az Isten gondoskodott arról, hogy mindazok akik valamilyen módon az ÚR művével foglalkoznak, megfelelő adottsággal és képességgel rendelkezzenek – az Ő dicsőségére és az Ő gyülekezetének jólétére. Némelyszer megvan az a kívánság bennem, hogy bár látná Branham testvér az ő saját szemeivel, annak beteljesedését, amit 1960, február 10-én mondott Puerto Roco-ban: **„Nem, hogy én lennék az előhírnök, hanem az utolsó időre szóló Igeüzenet lesz az előhírnök.”**

Hogy a Branham testvér Istentől igazolt és az Ő áldásával kísért szolgálata egy felmérhetetlen érték volt az kétségkívüli, és az igazi, kizárólag a Szentírásra alapozott Igeüzenet, megteszi azt, amiért ki lett küldve. Isten tiszteletére vallomást tehetek arról, hogy a hűséges Isten, aki elrendelt és szolgálatba állított engem, mindezen évek folyamán velem volt. Az Ő Szavának a hordozójaként megőrzött a beszédében és az Ő akaratában, úgy, hogy a több mint 9.000 prédikációkban, amelyeket az idők folyamán tartottam, nem kell kijavítsak semmit. Beleértve a TV-adásokat is, amelyek az Egyesült Államokban, Kanadában, Új-Zelandiában, Ausztráliában valamint Romániában, Oroszországban és Dél-Amerikában jelenleg ki lesznek sugározva, valamint a korábbi adásokat a Luxemburgi Rádió-közvetítésével, Berlinben, Alaszkában, Izlandiában stb. A hirdetett és írott Ige szét van küldve innen valamennyi főnyelveken a világ különböző országaiba, ahol tovább nyelvekre lesznek lefordítva és sokszorosítva.

Mind a mai napig, minden időmet az Úrnak szenteltem, sőt még a repülési órákat is felhasználtam a kéziratok elkészítésére. Amióta a Lufthansa légtársulat 1993-ban bevezette a Miles-and-More programot és feljegyezte a velem és az ő partner-repülő-társaikkal repült mérföldeket, 5.921.000 mérföldet repültem le. A 2014 január 25. ismertetés, magam is meglepett. Ez az 5,921 millió mérföld csak az utolsó 20 évre terjed ki. És ezek nem tartalmazzák a többi légtársulatokkal megtett mérföldeket. Úgy, hogy összesen összejön több mint 10 millió mérföld, amelyeket az elmúlt ötven év folyamán, magam mögött hagytam. Az irodában, a világtérképen megjegyeztünk színes gombostűvel 262 várost, amelyekben személyesen prédikáltam. Ha hozzávesszük mind ama városokat is, amelyek a világtérképen nincsenek bejegyezve, úgy jóval megsokszorozódnának azon városok, amelyekben az igaz Igeüzenet hirdetve lett.

Mindezen évek folyamán, úgy lettem vezetve, hogy a missziói utazásaimra havonta két hetet terveztem és két hetet itt töltöttem a Misszió Központban. Az időnek valóban megvásároltam úgy a nappalait mint az éjszakáit. Az időm legnagyobb részét, a Branham testvér prédikációinak a lefordítása vette igénybe, de úgyszintén a Körleve-

lek is, brosrák és könyvek, amelyeket mind kézzel írtam le először. Jó lelkiismerettel elmondhatom, hogy csak amaz egy nemes célért éltem, amelyre az ÚR elrendelt engem már a világ megalapítása előtt: tudniillik arra, hogy mindazokhoz, akiknek nevei beíratk már a világ megalapítása előtt a Bárány Életkönyvébe eljusson az utolsó hívás ÉS elhiggyék az Igüzenetet.

Számomra a legnagyobb jelentőséggel bír az, amit az ÚR az Ézs. 55:11-ben mondott: „*Így alakul az Én Igémmel is, amely számból jön elő: nem tér vissza hozzám üresen, hanem csak azután, miután véghezvitte, azt amit akarok, és eléri célját annak, amiért küldtem.*” Ez az ÍGY SZÓL AZ ÚR. Nem a küldött, hanem az Igeüzenet, az Ige maga, amely Isten ajkáról jött elő, teszi meg és hozza létre azt, amiért ki lett küldve. Erről egyre inkább igazolást kapunk a számos országból érkező tanúvallomások által. Bizonyára csak az, aki befogadja az Isten küldötteit, csak az tudja elhinni az általa hirdett Igeüzenetet is. Még mielőtt elkezdtem volna ezt a szolgálatot, arra kértem az Urat a hűségfogadalmamban: „Szeretet Uram, hadd láthassam Tenálad újra mindazokat, akik a Te Szavadat az én ajkamról hallják és hiszik.” Az Ő hűsége által igazolta számomra az ÚR ezt is az elragadtatással kapcsolatos élményemben.

Az örökérvényű Evangéliumot hirdethettem valamennyi népnek. Az elkülönülésre és különválásra való felhívás elhangzott a 2.Kor.6:14-18 és Jel.18:4 alapján. Egyesek még hozzá fognak csatolódni. A választottak valamennyien hallják, amit a Szellem az Igeüzenet által mond. Az isteni testamentumhoz nem egészítenek semmit, és el sem vesznek abból semmit. A Szellem és a menyasszony mondja: Jövel! Igen, Jövel Uram Jézus. Maga az ÚR fogja tökéletességre juttatni az Ő művét, és pedig egy hatalmas Szellemi működéssel a tökéletes visszaszolgáltatásban. „... mert az Ő Szavát beteljesíti az ÚR azáltal, hogy a történést kétségtelenül és szakadatlanul végrehajtja a földön” (Róma 9:28). A becsmérőkhöz, akik folytonosan csak arról beszélnek, amit Isten a próféta által végzet, és megvetően elmennek amellett amit jelenleg végez, azt mondja: „*Lássátok meg, ti megvetők, ámuljatok, enyészetek és semmisüljete meg! Mert egy olyan művet viszek véghez a ti napjaitokban, amelyet határozottan el sem hinnétek, ha valaki elbeszelné nektek*” (Ap.Csel.13:41). Milyen drága lett számomra, a mi Urunk utolsó beigazolódott Szavai: „*Íme, Én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig!*” (Mt.28:20).

Kérdések, kérdések ...

Több mint hatvan kérdés jutott el hozzám. Sajnos hiányzik az időm, hogy megválaszoljam őket egyen-egyenként. Talán igénybe venne egy kis brosrát. Hogy vajon megengedi-e még az idő, Istennek kell áthagynunk.

Ti mindnyájan, akik Isten művét imádságaitokkal és adományaitokkal támogatjátok, teljes szívből köszönetet mondok. Isten gazdagon kártéríteni fogja számotokra. Különösen azon testvéreknek szeretnék köszönetet mondani, akik hűségesen Isten

Igéhez mérten, tovább osztják a szellemi eledelt és így szolgálatára vannak a gyülekezet építésére.

Neki, az egyedüli egy Istennek, legyen a köszönet a mi Urunk Jézus Krisztusunk nevében, mindazért, amit jelenleg az egész föld kerekéségén végez. Az Övé legyen a köszönet, hogy bennünket is részesített az Ő művében.

Maranatha! Ámen.

Isten megbízásából munkálkodva

A handwritten signature in black ink, reading "Frank Zv." The signature is written in a cursive, flowing style.

Elérhetőség:

Telefon: 02151/545151

Fax: 02151/951293

E-mail: volksmission@gmx.de vagy

E.Frank@freie-volksmission.de

Homepage: <http://www.freie-volksmission.de>

A sokszorosítás és másolás csak a mi beleegyezésünkkel engedélyezett.

Kiadó: Ewald Frank, Missionar, Postfach 100707, 47707 Krefeld, Deutschland.

Így avattuk fel az imaházat 1974-ben.

Egy fénykép az építési időszakból 1977/78

A Berli fal összeomlása óta 1989 novemberében, eljöhetnek a Kelet-Európai testvéreink is az összejöveteleinkre Krefeldbe. A mi szeretett Leonárd Rusz testvérünk áll gyülekezetvezetőként a szószéken Frank testvér mellett. Sok áldott évekre tekinthetünk vissza.